

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPĂ CRESTINEASCĂ

Duminică, 11 Noiembrie 2018, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, ciorba de curcan, peste, friptura cu garnitură și salată, desert, fructe, bauturi.

Fiecare participant va aduce voia bună. Bucurați-vă cu prezența și bunăvoința dumneavoastră! Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunoscuți!

Dumnezeu să vă răsplătească generozitatea!

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 5 - 11 NOIEMBRIE

Miercuri 7 noiembrie:

Vecernie 6.00 PM

Joi 8 Noiembrie: **SOBORUL SF. ARHANGHELI MIHAIL SI GAVRIIL**

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Vineri 9 Noiembrie:

Acatistul Sfântului Nectarie 6.00 PM

Sâmbata 10 Noiembrie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.00 PM

Duminică 11 Noiembrie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 22-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lungeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și, în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie! Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, iar Lazăr, asemenea, pe cele rele; și acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și, peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca aceia care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de proroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva din morți.
(Luca 16, 19-31)

Insemnatatea muncii

În Sfânta Scriptură munca este lăudată, deopotrivă cea trupească și cea duhovnicească. După ce l-a zidit pe om, Dumnezeu i-a rânduit să muncească. „Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse și l-a pus în grădina cea din Eden, ca s-o lucreze și s-o păzească” (Facerea 2:15). Dumnezeu însuși lucrează, cârmuiește, adică, lumea pe care a făcut-o, prin Pronia Sa cea nezidită.

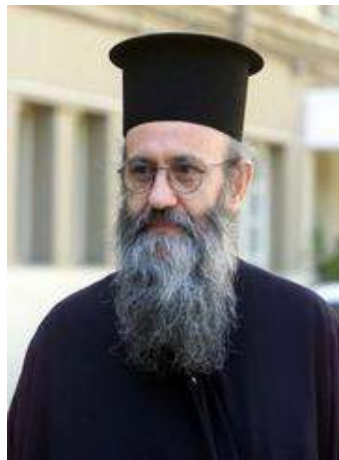
Căci Dumnezeu, după cum a zidit lumea din nimic, tot astfel o și ocârmuiește, fără legi și mijloace zidite. De aceea Hristos a spus: „Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez” (Ioan 5:17). Acest „și Eu” arată lucrarea comună a Persoanelor Preasfintei Treimi, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Sfântul Apostol Pavel, ca unul ce stăpânea un meșteșug - facerea corturilor -, lucra pentru a-și agonisi cele trebuincioase traiului. Spunea: „...ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre” (I Corinteni 4:12). Iar pe creștinii din Thessalonic, care primiseră în chip greșit învățătura eshatologică a lui Hristos și umblau „fără rânduială”, adică nu munceau, ci iscodeau, îi îndeamnă să muncească (II Tesaloniceni 3:11). Le dă, de altfel, poruncă: „Dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce” (II Tesaloniceni 3:10), oferindu-se pe sine însuși pildă de urmat: „Căci voi înșivă știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci, cu muncă și cu trudă, am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi” (II Tesaloniceni 3:7-8).

Osteneala trupească este, așadar, de trebuință, de aceea și monahii care se îndeletnicesc cu isihia și cu rugăciunea au, totodată, o rucodelie potrivită, pentru a păstra în toate un echilibru și a nu da prilej să fie batjocoriți de diavol. Akedia, negrija, paralizază atât trupul, cât și sufletul și nimicesc viața duhovnicească.

În Pateric este pomenită o pildă care arată însemnatatea muncii trupești: „Spuneau pentru Avva Ioan Colov că a zis odată fratelui său cel mai mare: Voiam fără de grijă să fiu, precum îngerii sunt fără de grijă, nimic lucrând, ci nelipsit slujind lui Dumnezeu. Și dezbrăcându-se de haină, a ieșit în pustie. Și făcând o săptămână, s-a întors către fratele său; și după ce a bătut în ușă, l-a auzit pe dânsul, și mai înainte de a deschide, zice: Tu cine ești? Iar el a zis: Eu sunt Ioan, fratele tău. Și răspunzând i-a zis lui: Ioan s-a făcut înger și nu mai este între oameni. Iar el i se ruga zicând: Eu sunt! Și nu i-a deschis lui, ci l-a lăsat până dimineața să se trudească. Iar mai pe urmă, deschizându-i, îi zice: Om ești, trebuință ai iarăși să lucrezi ca să te hrănești. Și a făcut metanie, zicând: Iartă-mă!”

Desigur, munca trupească nu trebuie absolutizată. Noi, creștinii, nu trăim pentru a munci, ci muncim pentru a ne ține în viață și a birui timpul, mai cu seamă când nu ne putem îndeletnici cu lucrarea cea duhovnicească. Munca este o rucodelie, este o parte a

vieții noastre. Spunem aceasta deoarece mulți au drept scop al vieții lor să muncească neîncetat pentru a strânge tot mai multe realizări și roade, toate spre împlinirea patimii iubirii de argint.

Lucrurile stau însă diferit. Munca are un scop anume și trebuie să fie săvârșită cu anumite considerații duhovnicești. Aceasta întrucât nu ne putem împărți viața în bună și rea, în lucrare trupească și lucrare duhovnicească, ci pe cea dintâi suntem datori să o prefacem într-una duhovnicească. Astfel, întreaga noastră viață se sfințește și însuși trupul nostru, vasul cel de lut: „Ca să știe fiecare dintre voi să-și stăpânească vasul său în sfințenie” (I Tesaloniceni 4:4).

De munca trupească, de meseria pentru câștigarea traiului zilnic avem trebuință pentru a ne menține în viață. Sfântul Apostol Pavel poruncește: „Să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor” (II Tesaloniceni 3:12). Prin muncă, ne împlinim atât nevoile personale, cât și pe cele ale oamenilor a căror întreținere ne-am asumat-o. Dincolo de aceasta, este trebuință de muncă pentru a putea face milostenie. Sfântul Apostol Pavel îi îndeamnă pe creștinii din Efes: „Cel ce fură să nu mai fure, ci mai vârtos să se ostenească, ca să aibă să dea și celui ce are nevoie” (Efeseni 4:28). Desigur, trebuie o atenție deosebită pentru a nu ajunge să cultivăm iubirea de argint în numele milosteniei, așa cum fac unii oameni.

De aceea, Sfântul Isaac Sirul, făcând referire la cei ce se nevoiesc în isihie, scrie: „Când, stăruind în liniștea ta, te apuci de lucrul mâinilor, să nu faci din porunca aceasta a părinților acoperământ iubirii tale de arginți. Acesta să-ți fie un lucru neînsemnat, pentru înlăturarea trândăviei; un lucru care să nu-ți tulbure mintea. Isihăstii trebuie să se îndeletnicească și cu munca, însă una neînsemnată, care nu tulbură mintea, în orice caz, și când omul muncește, nu trebuie să-și satisfacă patima iubirii de argint în numele milosteniei.

Munca trupească trebuie săvârșită cu toate premisele pe care le presupune viața duhovnicească: în liniște, fără tulburarea minții și depărtarea ei de la Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel spune: „Să muncească în liniște” (II Tesaloniceni 3:12). În timpul muncii, trebuie lucrată, deopotrivă, și rugăciunea. În felul acesta, întreaga noastră lucrare se sfințește și îi este închinată lui Dumnezeu. Sfântul Vasilie cel Mare, făcând referire la cuvântul Sfântului Apostol Pavel, „Rugați-vă neîncetat” (I Tesaloniceni 5:17), respectiv „...lucrând zi și noapte...”, scrie că este vădit, astfel, faptul că în timpul împlinirii unei munci, omul se poate ruga lui Dumnezeu, deoarece toată vremea este una a rugăciunii.

Mitropolit Hierotheos Vlachos

